

Efter lovforslaget er det fakultativt for sikringsstyrelsen at beslutte, at der ydes godtgørelse til skadelidte for indtægtstab hidrørende fra skadelidtes efterlevelse af særlige henstillinger fra styrelsen, som sigter mod at undgå forværring af en arbejdsbetinget sygdom m. v.

Det foreslås at gøre denne godtgørelse obligatorisk.

Til nr. 18

Ændringsforslaget tilsigter ydelse af erstatning for beskadigelse af personlige ejendele, herunder arbejdstøj og personlige arbejdsredskaber, når beskadigelsen er en følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår.

Til nr. 19

Det foreslås at nedsætte minimumsgrænsen til 5 pct. for erstatningsberettigende erhvervsevnetab.

Selv om forslagsstillerne er enige i, at erstatning ikke kun skal udmåles som erstatning efter en medicinsk invaliditetstabel, men efter en konkret vurdering af den skadelidtes tab af erhvervsevne, mener forslagsstillerne ikke, at det berettiger til ikke at yde erstatning for tab af erhvervsevne mellem 5-15 pct., som er erstatningsberettiget i gældende lov. Det skal yderligere bemærkes, at skader på håndled, hånd eller fingre ifølge Statistiske Efterretninger nr. 44/77 i året 1976 udgjorde 10.071 personer eller 44 pct. af samtlige tilskadedkomne. Tove Jørgensen (DKP) henviser til sine ovenstående generelle udtalelser om bedømmelsen af erhvervsevnen.

Til nr. 20

Den foreslåede bestemmelse, der er indeholdt i gældende lov, bør ikke udgå af lovtæksten, uanset at den kan indfortolkes i erhvervsevnetabsbegrebet, da den giver en præcisering.

Til nr. 21

Ændringsforslaget tilsigter at hæve erstatningsniveauet fra $\frac{3}{4}$ af skadelidtes årsløn til dennes årsløn uden anden afkorting end den, der følger af, at maksimumsgrænsen i § 37, stk. 3, ikke kan overskrides (107.500 kr. reguleret efter § 38). Der henvises til et min-

dretals (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) ovenstående udtalelse.

Til nr. 22

Ved ændringsforslaget *fremrykkes* tidspunktet for betaling af erstatningsydelsen, som ifølge lovforslaget er tidspunktet for afgørelsen, dog med mulighed for sikringsstyrelsen for at fastsætte et andet begyndelsestidspunkt. Den ved ændringsforslaget foreslåede ordning findes gunstigere for skadelidte, og eventuelle administrative vanskeligheder vil kunne løses. Ved fastlæggelsen af tidspunktet for arbejdsskadens nedsættelse af erhvervsevnen må man lægge vægt på skadelidtes sygdomshyppighed i forhold til tidligere.

Forslaget tilsigter, at en langsomt fremadskridende erhvervssygdom rummer mulighed for erstatning med tilbagevirkende kraft, hvis påviselig indtægtsnedgang som følge af sygdommen kan dokumenteres.

Til nr. 23 og 34

Ved ændringsforslagene udgår bestemmelsen om, at afløsning af den løbende erstatningsydelse finder sted ved det fyldte 67. år.

Der henvises i øvrigt til protesterne fra Byggefagenes Samvirke og De samvirkende Invalideorganisationer. I sidstnævntes skrivelse peges der på, at den gennemsnitlige restlevetid for en 67-årig mand er 12,5 år og for en 67-årig kvinde 15,6 år (Statistisk Årbog 1977), og at afløsningen af et engangsbeløb svarende til to gange den årlige ydelse på ingen måde kan svare til en kapitalisering af det beløb, skadelidte ved en i princippet livsvarig ydelse gennemsnitlig kunne forvente at modtage.

Til nr. 24 og 35

Det foreslås at lade bestemmelserne om ydelse af en afløsningssum ved det fyldte 67. år - for ophøret af henholdsvis løbende erstatning for erhvervsevnetab og for tab af forsørger - udgå.

Loven om arbejdsskade tager sigte på erstatning af tabt arbejdsevne og dermed indtægtstab.

Ved det 67. år indtræder folkepensionen, og forslagsstillerne finder det derfor urimeligt, at skadelidte skal have udbetalt 24 må-